

Universitātes avīze

Trešdiena, 1994. gada 27. aprīlis. Nr. 15. Maksā 5 santimus.

**Pošam savu māju, tādēļ tal-
kas ir un būs, tāpat kā ir un
būs FIZMATDIENAS!**

Par tām — no 8. līdz 11. lpp.

**Lai arī kādi laika apstākļi —
"UA" fotokorespondents ir
TENIS NIGULIS. Arī
iepriekšējā numura bilžu
autors — viņš.**

PARADĪZES GARŠA UN JELGAVAS PILS BALTĀ DĀMA JEB KĀDA LAIKRAKSTA GLĀBŠANAS AKCIJA

Mums bija tas gods viesoties Rastrelli projektētajā Jelgavas pilī. Lai arī Baltajai dāmai nepatīk, ka pils gaitenēs trokšņo — klusums tur nevaldīja, jo noritēja akcija "Glābsim "Plēsumu"".

Nē, no iznīcības neglāba Šolohova grāmatu, bet gan Latvijas Lauksaimniecības universitātes laikrakstu.

Kolēģiem klājas grūti, tādēļ dzīvību "Plēsumam" nelūdzam — pieprasām! Vislabāk jau būtu, ja dzīvotu Latvijas studentu apvienotā prese, bet tā diena vēl nāks.

Savu laikrakstu morāli atbalstīt bija sanākušas LLU fakultāšu komandas, trūka vien rektorāta. Kāds no viņiem esot teicis, ka neies ar tiem studentiem kopā ķēmoties. Klapatas vien ar viņiem sanāk, būtu mierīgāka dzīve, ja universitātē nebūtu studentu, un vēl laikraksts kaut ko grib un prasa — tā vadības domas pārstāstīja kolēģi no preses.

Skumji, ja kungī neapzinās, ka prese ir ceturtā vara, bet studenti

— viņu darba nodrošinātāji.

Taču labāk parunāsim par ceturtdienu pili, kuras kāpnes brūk, bet Birona kapenes vēl savā vietā.

Bija ļaudis melnās brillēs, netrūka pudeļu korķu kreļļu, baltu šaļļu, neplēstu un plēstu palagaudumu, samta cepurīšu un melnu katliņu — tās, protams, atšķirības zīmes komandām, kas devās iekšā aulā preti nezināmajam, t.i., konkursam.

Vajadzēja zināt Jelgavas, pils, laikraksta vēsturi, pasaules ģeogrāfiju, mācēt dziedāt, būt redzīgiem un asprātīgiem... Negribam jau lielities, bet "Universitātes Avīzes" komanda vismaz desmit konkurentu vidū ieguva 2.vietu. "UA" arhīvā tagad glabājas Sumināšanas lapa, kuru darinājis "Plēsuma" mākslinieks Normunds Grickus.

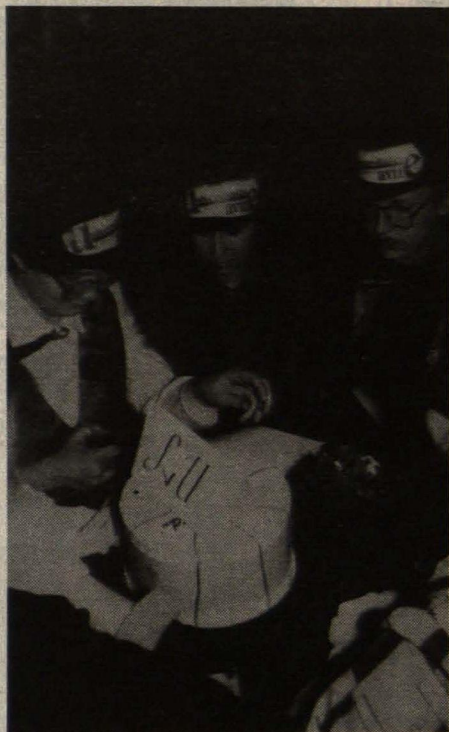
Gardās balvas notiesājām kopīgi "Plēsuma" redakcijā. Tur redaktore Ineta, korespondente Anda un fotogrāfs Aldis dalījās ar mums paradīzes garšā, t.i., ar kokosrieksta piemiņu un kodoliņiem. Tomēr viņi grib vēl ko vairāk, piemēram, datortehniku, labvēlīgāku vadības attieksmi un sapratni, ka avīze netop pēc burvju mājienu, bet gan pēc darba. Diezgan nopietna — spēku un enerģiju prasosa.

Vēlam plēsumiešiem veiksmi un izdošanos, jo galvenais jau viņiem ir — viņiem netrūkst draugu un viņi paši ir tādi.

Kā tas izskatījās un kā mēs aizstāvējām Latvijas Universitātes godu un slavu, varat apskatīt ALDA PETERMANA ("Plēsums") bildēs.

ILZE BRINKMANE ("UA")

Turpinājums temiesojfies fotoreportāžā 14. lpp.

BALTIJAS VALSTU REKTORU TIKŠANĀS

1994. gada 12. aprīlī notika jau vairākas reizes atliktā Latvijas, Lietuvas un Igaunijas rektoru tikšanās. Tajā piedalījās LU rektors J. Zaķis, LU prorektors J. Krūmiņš, Medicīnas Akadēmijas rektors J. Vētra, Tartu universitātes rektors P. Tulvīsta kungs (Peeter Tulviste) un Tartu universitātes prorektors T. Sēns (Teet Seene). Dīemžēl Lietuvas pārstāvji nebija ieradušies.

Tikšanās sākās ar LU rektora J. Zaķa atskatu vēsturē par abu universitāšu sakariem un kontaktiem: par latviešu valodas mācīšanu Tartu universitātē. Viņš atzīmēja, ka šogad LU svin savu 75. gadadienu.

Sākumā šo tikšanos bija paredzēts rīkot jau mara sākumā, taču dažādu iemeslu dēļ to nācās atlikt, un arī tagad Lietuvas pārstāvji galā neieradās.

Protams, šīs tikšanās mērķis bija nevis vienoties par kādiem konkrētiem pasākumiem, bet gan satikties, apspriest kopējās problēmas un mēģināt noteikt vadošās sadarbības līnijas, kuras tad varētu sākt apspriest detalizētāk.

Galvenais, kas būtu jāpanāk — Baltijas valstu apvienošanās, griežoties pēc palīdzības pie "stiprajiem draugiem" lielvalstīs, jo viņi ļoti nelabprāt runā ar katru valsti atsevišķi.

Kā uzsvēra Zaķa kungs, lielākā problēma ir sazināšanās valoda. Visi vienojās par zināmo — krievu.

Baltijas valstu priekšrocība ir to ģeogrāfiskais tuvums un vienotā transporta sistēma. Zaķa kungs izteica domu, ka varētu veidot kopējas programmas triju Baltijas valstu universitātēs, veikt studentu un mācībspēku kopīgu darbošanos un apmaiņu. Viņš uzsvēra, ka Latviju, Lietuvu un Igauniju vieno arī mazo tautu problēma.

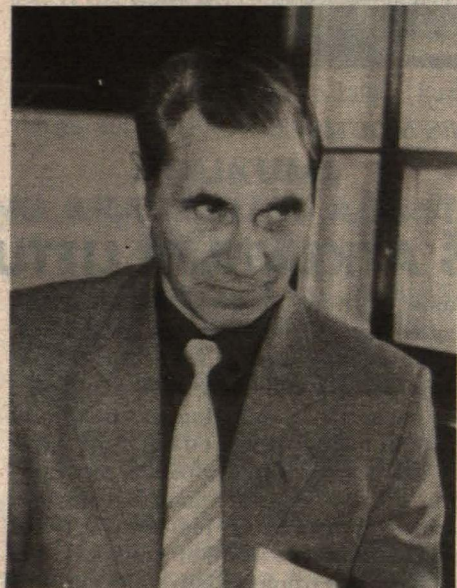
LU rektors izteica domu, ka varētu kopīgi reprezentēt visas trīs Baltijas valstis informatīvos izdevumos, kādus pašlaik gatavo katra valsts atsevišķi. Latvijā tiek gatavota izdošanai grāmata "Studies in Latvia" un ir jau izdota "Who is who in Latvia?".

Jāteic, ka igauņi, kā jau tas bieži gadās, ir aizsteigušies mums solīti priekšā — viņiem šādi izdevumi jau ir — skaisti noformēti un paredzēti plašai lietošanai (angļu valodā).

Īsu atskatu medicīnas izglītības

Rokojas P. Tulvīsta kungs un J. Vētras kungs

Pret LU presi nopietni izturas T. Sēna kungs

vēsturē un pašreizējās Medicīnas Akadēmijas tapšanā sniedza Vētras kungs. Viņš uzsvēra, ka tas, ka šajā tikšanās reizē Latvijās pusi pārstāv divas augstskolas, savā ziņā ir likumsakarīgi, jo Medicīnas Akadēmija ir radusies uz Latvijas Universitātes bāzes.

Zaķa kungs uzsvēra, ka pašlaik ir nesaprašanās barjeras pat pašas Universitātes ietvaros.

Sēna kungs pastāstīja, ka Igaunijā ir saglabājusies tā sistēma, kura paredz studenta iestāšanos noteiktā fakultātē un noteiktā specialitātē, nevis universitātē vispār. Lielāko studiju laiku aizņem specializācijas priekšmeti, bet ir noteikums, ka 10% no kopējā studiju laika ir jāatstāj studentu pašu brīvai izvēlei.

Interesants jautājums ir par zinātnisko grādu (bakalaura, maģistra un doktora) nosaukumu piešķiršanu un reālās izmantošanas iespējām un profesijas ierakstu veikšanu beigšanas diplomos. Par starpvalstu zinātnisko grādu atzīšanu vienoties ir diezgan viegli, bet cita lieta ir profesionālā atzīšana — tas ir jārisina nevis vienkārši starpaugstskolu, bet gan valsts struktūru līmenī.

Igaunijas pārstāvji pastāstīja par studiju darba organizēšanu savās augstskolās. Pamatā viņiem vidējā universitātē ir obligātas 20 auditorijas stundas un 20 palstāvīgā darba stundas.

Bakalaura studijas Igaunijā ilgst četrus gadus. Pirmajos divos gados ir vispārējā izglītība, un pēc tam sākas specializācija. Ir triju tipu mācību priekšmeti:

- obligātie,
- alternatīvie,
- izvēles.

Galvenais noteikums — students nedrīkst būt ierobežots vienā noteiktā sarakstā. Galvenajā priekšmetā kredītpunktu skaits, beidzot augstskolu, nedrīkst pārsniegt 105. Blakus priekšmetos var būt 35 kredīti, 15 vai 17 u.tml. Bet arī te jābūt kaut kādai saistībai ar galveno priekšmetu. 10% no visām nodarbībām ir pilnīga studenta izvēle — dejas, mūzika, fiziskās nodarbības u.c.

Šī sistēma tiek apspriesta parlamentā — iekļauta likumā "Par izglītību augstākajās mācību iestādēs". Šai ziņā Latvija varētu smelties pieredzi no igauņu kolēģiem izglītības likuma veidošanā.

Maģistra studijās (divu gadu garumā) Igaunijā 50% no visa laika paredzēti apmācībai un 50% zinātniskajam darbam. Studentam jāsaokrāj 40 kredīti gadā.

(Turpinājums 4. lpp.)

(Turpinājums no 3. lpp.)

Doktora studijas ilgst četrus gadus. Te apmācībai atvēlēti 25%, bet zinātniskajam darbam — 75% no kopējā laika.

Igaunijas pārstāvji pastāstīja arī par saviem augstākās izglītības diplomiem, kuriem ir pat savs valsts reģistra numurs, lai to nebūtu iespējams viltot.

Pavisam Igaunijā esot 21 universitāte. Pazīstamākās no tām ir Tartu universitāte, Tallinas Politehniskā universitāte, Tallinas Pedagoģiskā universitāte (1936. gadā atdalījās no Tartu universitātes), Mākslas universitāte, Mūzikas universitāte, Lauksaimniecības univer-

Rektori pie puķu galda...

sitāte (50. gados atdalījās no Tartu universitātes). Tagad tiek spriests par atkalapvienošanos.

Te vietā lielisks piemērs, kas izskanēja šai tikšanās reizē: kas ir labāk — sašķelt savu labāko futbola izlases komandu vairākās daļās, piepulcināt tām vājākus spēlētājus un tad cīnīties savā starpā, vai arī izveidot vienu spēcīgu futbola komandu un iziet ārpus savas valsts robežām un cīnīties pasaules arēnā?

Neviens nenoliegs, ka līdzīga problēma ir jārisina pie mums: kas ir labāks — kvalitāte vai kvantitāte?

Rektorus uzklausījusi
ILZE STIKĀNE

...un pie lielā galda

Notiekošo ar fotokameru fiksējis TENIS NIGULIS

ua **CITĀS AUGSTSKOLĀS**

CEĻŠ ATKLĀTAJĀ LIETUVĀ

Viļņas Universitātes centrālajā ēkā no 1991. gada darbojas Atklātā Lietuvas Fonda Ārzemju studiju informācijas centrs, tā direktore Audrone Uzuļiene stāsta:

—Centra darbība galvenokārt tiek vērsta trijos virzienos:

1. Centrs ir informācijas uzkrāšanas vieta par studijām ASV, Kanādā un Eiropas valstīs. Te var uzzināt precīzas universitāšu adreses, studiju virzienus, iestāšanās procedūru, prasības, stipendiju saņemšanas iespējas, kā arī dažādus starptautiskos akadēmiskos jaunumus par stažēšanās iespējām, konferencēm, semināriem, vasaras kursiem utt.

2. Centrs ir tieši saistīts ar studijām ārzemēs. Mēs esam ETS (Educational Testing Service) pilnvarotie Lietuvā pieņemt TOEFEL (Test of English as a Foreign Language), GRE (Graduate Record Examination), GMAT (Graduate Management Admission Test) un SAT (Scho-

lastic Aptitude Test) eksāmenus. Pateicoties Viļņas universitātes vadības atbalstam, mēs varam savu darbību izvērst universitātes bāzē. Vēl man jāteic, ka pārbaude ar minētajiem amerikāņu testiem maksā diezgan dārgi. Šajā vasarā esam paredzējuši atbalsta programmu, kuras mērķis ir apmaksāt labākajiem studentiem šo testēšanu. Testu rezultātus atzīst ne tikai Amerikas, bet arī daudzu Eiropas valstu universitātes.

3. Mēs koordinējam četras Soros Fonda finansējamās programmas par mācībām ārzemēs. Tas nozīmē, ka rīkojam atklātus konkursus, kuru uzvarētājiem piešķiram stipendētas vietas konkrētās ārvalstu universitātēs.

Programmas ir sekojošas:

a) E. Muskie Fellowship — iespēja mācīties četrus priekšmetus ASV: Biznesa administrēšanu, sabiedrisko organizāciju administrēšanu, tieslietas un ekonomiku.

b) Cambridge Scholarship Scheme —

10 mēnešu studijas Kembridžas universitātē ekonomikas, menedžmenta, bankas nozarēs.

c) Oxford Scholarship Scheme — 10 mēnešu studijas vai īslaicīgas profesūru vizītes Oksfordas universitātes koledžās. Studiju nozares nav ierobežotas.

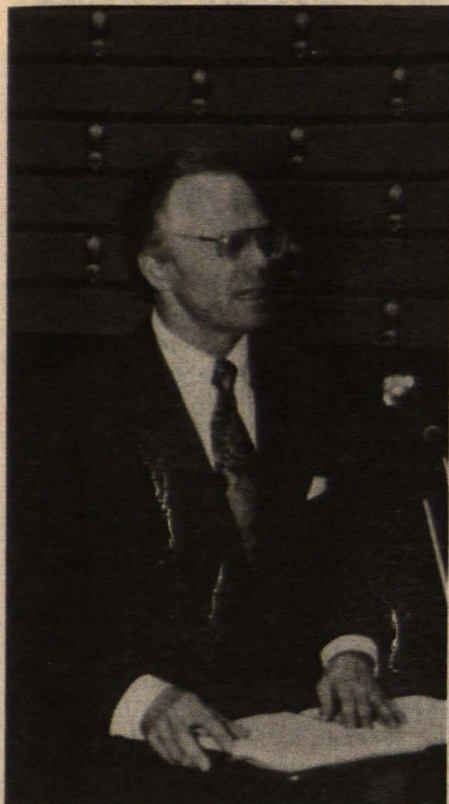
d) CEU programma — studijas amerikāņu tipa universitātē, kuru izveidojis un uztur SOROS Fonds un kuram ir divas koledžas: Prāgā un Budapeštā. Centrāleiropas universitātē var studēt politoloģiju, tieslietas, ekonomiku, arhitektūru un mākslas vēsturi vai filozofiju, viduslaiku vēsturi, socioloģiju u. c. zinātnes.

Gribu vērst uzmanību uz to, ka visas minētās studijas ir paredzētas cilvēkiem ar augstāko izglītību.

("Universitas Vilnensis")
No lietuviešu valodas tulkojis
RIHARDS PLIVČS

"LATVIJAI JĀKĻŪST PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PIESAISTĪTO LOCEKLI,"

tā ministru prezidents VALDIS BIRKAVS
LU Lielajā aulā

14.aprīlī LU Lielajā aulā Latvijas Ministru prezidents Valdis Birkavs lasīja lekciju "Latvijas drošība: ārpolitiskie un iekšpolitiskie aspekti" un atbildēja uz klausītāju uzdotajiem jautājumiem. Galvenokārt runāts tika par Latvijas un Krievijas delegāciju parafētajiem līgumiem un arī par vispārējo pašreizējo Latvijas ārpolitisko un iekšpolitisko situāciju.

V.Birkavs vairākkārt uzsvēra, ka Latvijai šobrīd nav svarīgāka uzdevuma kā fiksēt Krievijas armijas izvešanas beigu termiņu un līdz ar to iegūt iespēju noteikt precīzu datumu tās aiziešanai no Latvijas teritorijas.

"Patlaban ir radusies vēsturiskā situācija, kad šo tik nozīmīgo mērķi varētu īstenot, un šī situācija mums ir jāizmanto," sacīja V.Birkavs.

Latvijas līgums ar Krieviju Eiropā tiek vērtēts kā Latvijas diplomātisks triumsfs. Un, ja mūsu valstī sabiedrība būtu iepazinusies ar sākotnēji līgumā izvirzītajām Krievijas delegācijas prasībām un salīdzinātu ar pašreizējā līguma variantā esošajām, tad tai kļūtu skaidrs, ka, vienā jautājumā piekāpjoties Latvijai, Krievijas puse ir spiesta piekāpties citā. Kas attiecas uz tik bieži apspriesto Skrundas jautājumu, svarīgi ir tieši tas, ka līguma parakstīšanas brīdī Latvija var uzsākt jaunā Skrundas lokatora demontāžu.

"Tie politiskie spēki, kas šobrīd aktīvi uzstājas pret līguma parakstīšanu, ar savu politiku var radīt Latvijai visai nelabvēlīgu ārpolitisko un iekšpolitisko situāciju, jo laikā, kad vienai sabiedrības daļai nav pietie-

kami izskaidrota valsts attīstības koncepcija, viegli varam panākt iekšpolitisko krīzi."

V.Birkavs atzīmēja, ka nācijai ir savstarpēji jāvienojas par kopīgu līniju kā iekšpolitikā, tā ārpolitikā, valsts politiskā sistēma nevar vienlaicīgi balstīties uz vairākiem modeļiem. Ļoti svarīgi mūsu valstij šobrīd atrast savu vietu Eiropas starptautiskajās institūcijās un aktīvi tajās piedalīties.

"Es vēlētos, lai sabiedrība saņemtu un atbalstītu "Latvijas Ceļa" politiku," nobeigumā teica Valdis Birkavs, "jo mūsu visu interesēs ir tādas Latvijas izveidošana un saglabāšana, kurā pastāv demokrātiskās tradīcijas un tirgus ekonomika, cieņā būtu cilvēktiesības un kura būtu integrējusies Eiropas starptautiskajās institūcijās. Izšķiršanās par to, kāda būs mūsu politika tagadnē un nākotnē, ir izšķiršanās par to, kur būs Rietumeiropas robeža, un šī izšķiršanās notiek jau šajās dienās".

Lekcijā klāt bija
MAGDA RIEKSTIŅA
TEŅA NIGUĻA foto

NOLIKUMS PAR LATVIJAS ZINĀTŅU AKADĒMIJAS AUGSTĀKO MĀCĪBU IESTĀŽU PRĒMIJĀM

1. Latvijas Zinātņu akadēmijas augstāko mācību iestāžu studentu prēmijas iedibinātas, lai aktivizētu studējošās jaunatnes radošo domu, pievērstu to interesi zinātniskajam darbam Latvijas nākotnes labā.

2. Prēmijas konkursam var iesniegt viena autora darbu vai arī nelielu studentu radošo kolektīvu izstrādnes, ja autoru nav vairāk par trim.

3. Iesniedzamajam konkursa darbam jābūt ar pietiekoši augstu zinātnisko līmeni, priekšroka tiek dota pilnīgi vai daļēji publicētiem pētījumiem un izgudrojumiem.

4. Prēmija tiek piešķirta vienu reizi gadā — novembrī. Iesniegšanas termiņš — ik gadus līdz 15. septembrim.

5. Katram konkursa uzvarētājam tiek pasniegts diploms un prēmija 100 Ls, bet, ja autori ir vairāki, naudas summa tiek sadalīta līdzīgās daļās.

Diplomi tiek pasniegti LZA Senāta sēdē.

6. Katru gadu kopā tiek piešķirtas 8 augstāko mācību iestāžu studentu prēmijas, kuras pēc savas pētījumu tematikas tiek izskatītas atsevišķās LZA nodaļās.

Fizikas un tehnisko zinātņu nodaļa piešķir 3, Ķīmijas un bioloģijas zinātņu nodaļa — 3, Humanitāro un sociālo zinātņu nodaļa — 2 prēmijas.

7. Darbus prēmijām var izvirzīt Latvijas Zinātņu akadēmijas locekļi, augstāko mācību iestāžu — universitāšu vai akadēmiju Senāti, Domes vai zinātniskās padomes.

8. Iesniedzot dokumentus, katram konkursa pieteikumam vienā eksemplārā pievienojami:

1) motivēts ieteikums, kurā isi dots studenta konkrētā darba izvērtējums un vispārējās zinātniskās aktivitātes raksturojums;

2) konkursa darbs;

3) isa darba anotācija (līdz 1 lpp.) lat-

viešu valodā un darba nosaukums latviešu, angļu un krievu valodā;

4) uzzīņu lapa par darba autoru (uzvārds, vārds, dzimšanas gads un datums, augstskolas un fakultātes nosaukums, apmācības posms: kurss; maģistratūra, vai to beigšanas gadi, mājas vai darba precīzas adreses un telefoni).

Iesniedzamais konkursa darbs līdz ar dokumentiem noformējams aizsienamos vākos ar augstskolas un fakultātes nosaukumu, autora vārdu un uzvārdu, darba nosaukumu un norādi "LZA augstskolu studentu prēmiju konkursam".

9. LZA augstskolu studentu prēmijas izmaksā LZA.

10. Godalgotie darbi tiek nodoti glabāšanā Latvijas Akadēmiskajā bibliotēkā, bet pārējos var saņemt atpakaļ.

11. Pieteikumi un dokumenti konkursam iesniedzami Latvijas Zinātņu akadēmijā, Turgeņeva ielā 19, 231. ist., Rīga, LV — 1524, tālr. 223931.

Notikusi katedras sēde, kurā tika apspriestas nepieciešamās izmaiņas izglītības sistēmā, gatavojoties iekļauties Eiropas Kopienā (EC).

Runāto pierakstījis ILMĀRS SKĀRDS

■ Prečzinības katedras profila izveidošanai ir jāatbilst aktuālām tautsaimniecības vajadzībām, kas izriet no gatavošanās ieslēgties Eiropas Kopienā. Katedras sēdē tiek ziņots par prečzinības situāciju Eiropas Kopienā, orientētas ekonomiskās politikas un valsts rūpniecības atjaunošanu. Saskaņā ar agrāko prečzinības specialitātes kvalifikācijas raksturojumu, viens no mūsu katedras speciālistu gatavošanas uzdevumiem bija apmācīt lietpratējus kvalitātes vadības jomā. Pašreiz, kad rūpniecība sāk pamazām atjaunoties, kvalitātes vadības un inspekcijas speciālisti ir visnotaļ vajadzīgi. Tuvākajā periodā, gatavojoties ieslēgties Eiropas Kopienā, (EC) izsvērās jautājumu par EC sertificētu speciālistu gatavošanu Universitātē, kuras iespējāmība ir atkarīga no katedras specifikas. Mūsu katedras apmācības sistēmā ietilpa pārbaudes tehnikas un metožu mācīšana un kvalitāti noteicošo fizikālo lielumu un stāvokļu raksturošana, kas daļēji varēja atbilst Eiropas Kvalitātes Kontroles (EQO) prasībām. Pie pašreizējās studentu sadales pa specialitātēm, kas notiek pēc otrā kursa beigšanas, kvalitātes inspekcijas specialitāte nav populāra, jo studenti šajā laikā lielā mērā orientēti uz disciplinām, kas nav saistītas ar pārbaudes tehniku un tīrģus izpēti, un psiholoģiski nedod motivāciju kvalitātes zinību specialitātes izvelei. Patlaban programmas tiek aktualizētas, katedra meklē sev atbilstošu apmācības profilu, kas būtu visvairāk nepieciešams tautas saimniecībai un varētu beidzējam nodrošināt labi atalgotu darbu. Zināmas sekmes ir ieguvusi kat. vad. doc. A. Goldšteina organizētā koktirdzniecības specialitāte, jo tā cer uz nelielu Dānijas finanšu atbalstu. Latvijas ministrijas ir atzinušas šo programmu par prioritāru, jo bez tās realizācijas nav iespējams kokmateriālu eksports uz ārzemēm. Beidzējus paredzēts izmantot kā Valsts inspektoros kvalitātes sertifikācijas dokumentu izsniegšanai.

Nākotnē apmācības sistēmai jābūt ne tikai sertificētai Dānijā, bet arī saskaņotai ar Eiropas Kopienas prasībām.

Eiropā kvalitātes reglamentācija nav jaunums. EQO izglītības komiteja to ierosināja jau pirms 10 gadiem, vairākas EQO dalības organizācijas ir organizējušas kvalitātes inspektoru un inženieru kursus. Viena no grūtībām bija tehniskās terminoloģijas atšķirības. Situācija

mainījās pēc ISO 9000 standartsērijas pieņemšanas, kas atbilst Eiropas standartsērijām EN 29000—29004. Rūpniecības preču patērētāji un tirgotāji vairs nebija apmierināti ar produktu sertifikātiem un kvalitātes atzīmēm, viņi vēlējās uzzināt kvalitātes nodrošināšanas iespējas visā ražošanas ciklā. Pasūtītājs vēlējās redzēt kvalitāti garantējošu sertifikātu. To var apliecināt nacionālās kvalitātes sertificējošās sistēmas, ja tās atzīst attiecīgās Eiropas organizācijas — EUROPEAN NETWORK for QUALITY SYSTEM ASSESSMENT and CERTIFICATION (E-Q-Net) — un savstarpējas Eiropas kvalitātes nodrošināšanas un sertifikācijas komitejas (European for QUALITY ASSESSMENT and CERTIFICATION — EQS), prasību ievērošana, no kurām izriet vienota izglītības sistēma inspektoriem.

Izglītības komiteja ieteic kvalitātes inspektorus sagatavot kā kvalitātes nodrošināšanas speciālistus. Tāpēc kvalitātes inspicēšanu — Quality Auditing — ir jāieslēdz kvalitātes inženierijas (Quality Engineering) un kvalitātes nodrošinātāju (QUALITY MANAGEMENT) programmās.

Personāla sertificēšanai speciālo studiju ilgumam atbilstoši EN45013(EQO-FMO) prasībām ir jāaptver vismaz 250 stundas.

Šim prasībām ir tuva mūsu koktirdzniecības programma. Latvijas saimniecībā liela nozīme ir priedes, egles un bērza kokmateriāliem. Tie nepieciešami daudzu rūpniecības nozaru (celulozes un papīra, šmiera, mēbeļu, cildotās koksnes, tekstila, hidrolīzes u.c.) attīstīšanai. Šobrīd kokmateriālu eksportam ir galvenā nozīme eksportpreču starpā. Tāpēc izveidots B programmas kurss, kurā ietilpst koksnes īpašību un pētīšanas metožu analīze, ieskaitot jautājumus par koksnes uzbūvi, ķīmiskām, fizikālām un mehāniskām īpašībām, sevišķu vērību piegriežot ārzemju standartiem. Eksportējamās koksnes kvalitātei uzstādītām prasībām, koksnes uzglabāšanas saistībā ar kvalitāti, koksnes īpašību maiņai un defektu rašanās cēloņiem zāvēšanas procesā, koksnes izstrādājumu marķēšanai, kodēšanai, saiņošanai un sagatavošanai transpor-

tēšanai, koksnes eksportēšanai nepieciešamai dokumentācijai.

■ Apspriežot koktirdzniecības plānu realizāciju, nolēma, ka pirmajos divos gados studenti klausās arī vispārīzglītojošas disciplīnas, to starpā socioloģijas

kursus un citus akadēmiskus priekšmetus. Kopējo kursu mācīšanā ir piedalījušies arī katedras mācību spēki, bet tālākajos apmācības gados kā stundu pasniedzēji papildus jāiesaista augsti kvalificēti Zinātņu Akadēmijas darbinieki, kā arī jāizmanto pētniecības laboratorijas.

Katedras vadītājs aicina mācībspēkus izveidot interesantas programmas, kuru pieprasīšana ir iespējama sakarā ar Universitātes tendenci pāriet uz priekšmetu sistēmu, kā arī realizēt jau apstiprinātas programmas. Pēc ārzemju pieredzes vajadzētu meklēt sponsorus programmu nodrošināšanai.

UZ EIROPAS KOPIENU?

■ Katedras vadītājs doc. A. Goldšteins ziņo par Universitātes reformu gaitu un dekāna ierosinājumu katedru apvienošanai. Diskusiju rezultātā, kurās piedalījās visi katedras darbinieki, noskaidrojās, ka katedra pašreizējā laikā posmā ir pret iekšējām struktūru izmaiņām.

Sakarā ar fakultātes vadības ierosinājumu apvienot prečzinības katedras, nav skaidrs, kurš turpinās koktirdzniecības virziena attīstīšanu, tā pārstāvēšanu attiecīgās valsts un privātās organizācijās, jo to var veikt tikai vadošā amatā esošs lietpratējs. Pēc katedru apvienošanas katedras vadītāja darba virziens izplūstu, jo apvienotā katedrā tas nevarētu vienlīdz labi pārstāvēt atšķirīgus specifiskus jautājumus, kas saistīti ar zinātnisko un organizatorisko darbību, un apmācības sistēmu pilnveidošanu. Tāpēc katedru apvienošana šobrīd nav mērķtiecīga.

Ja katedru apvienošana ir nepieciešama, lai ietaupītu līdzekļus, tad attiecīgas aplēses un priekšlikumus par racionālu līdzekļu izlietošanu ir iespējams sagatavot.

VAI EKONOMIKAS FAKULTĀTES PREČZINĪBAS KATEDRAS ORIENTĒSIES

STRĀDĀT NO DEVIŅIEM LĪDZ PIECIEM — TĀ IR MIRSTOŠĀ TRADĪCIJA

Viens no trim strādniekiem vēlētos samazināt savas darba stundas.

BERTS HILLS no "Ottawa Citizen"

OTAVA nepilnas slodzes darba vietas, maiņu darbs, pašnodarbinātība, godīguma un līguma darbs — šīs darba formas pamazām izmaina nodarbinātības pasaules isto seju.

Patiesībā, tikai nepilni 60% no viesiem kanādiešiem joprojām strādā tradicionālo darbu no "Pirmdienas līdz Piekdienai", un uzskata, ka jau esošajām izmaiņām nodarbinātības jomā jāklūst vēl radikālākām, ja Kanāda nopietni vēlas samazināt bezdarbnieku skaitu.

"The Canadian Auto Workers" pārstāvji sarunās ar lielākajiem autoražotājiem panāca vēl vienu brīvu nedēļu gada darba ciklā. Lai izbēgtu no atlaišanas no darba, "Bell Kanada" strādnieki iestājas par apmaksāto darba stundu skaita samazināšanu, kā arī par papildus neapmaksātām brīvdienām.

Gan Vācijas, gan Francijas valdība mēģina panākt arvien plašāku nepilnas slodzes darba vietu izplatīšanu, uzskatot to par ātrāko ceļu bezdarba likvidēšanai.

Vācijā ierosināts garantēt tiem cilvēkiem, kuri piekristu strādāt uz nepilnu slodzi, visas priekšrocības, gadījumā, ja viņi šo darbu tuvāko trīs gadu laikā zaudētu. Francijas valdība sola samazināt nodokļus tām kompānijām, kuras samazina vidējo darba dienas ilgumu un palielina darba vietu skaitu.

Pietiekami liela vērība šādiem eksperimentiem tiek veltīta arī Kanādā.

Franks Reids no Rūpniecisko attiecību centra Toronto universitātē izsaka savu atbalstu brīvprātīgai darba laika samazināšanai, kas ļautu pārdalīt darba uzdevumus. Viņš piemin socioloģijas pētījumus, kuros atklāts, ka viens no trim strādājošiem vēlētos strādāt mazāk stundas, arī tad, ja tas nozīmētu zemāku darba samaksu.

Brīvprātīga darba sadalīšana, papildus nedēļas

pie bezmaksas atvaļinājumiem un pašapmaksas pauze darbā gada garumā reizi piecos gados ļautu samazināt bezdarbu par 5%, uzskata Reids.

Ontario provinces valdība šogad pieņēma likumu par ikgadēju 12 dienu neapmaksātu atvaļinājumu publiskā sektora darbiniekiem, taču nevis lai palielinātu darba vietu skaitu, bet gan samazinātu budžeta izdevumus. Taču Otava negatavoja sekot šim piemēram.

ZEMĀKA SAMAKSA: Cilvēkpētījumu eksperimenta pēdējā laika analīzes liecina, ka ne darba devējs, ne strādnieki neatbalsta pāreju uz nepilnas slodzes darba sistēmu.

Iemesls ir sekojošs. Daudzi strādnieki negribīgi uzņem domu par apmaksas samazināšanu, ja vien vienīgā alternatīva nav atlaišana no darba. Darba devēji labprātāk uztic jau esošajiem darbiniekiem papildus uzdevumus nekā iegūst papildus priekšrocības un nodokļu atvieglojumus, pieņemot darbā jaunus darbiniekus.

Liela daļa no darbiniekiem, kuri šobrīd strādā uz nepilnu slodzi, pāries uz pilnu darba dienu tai brīdī, kad darba tirgu beidzot pārņems plaša mēroga atveseļošanās.

Dzūdiņe Maksvela, ekonomiste un bijusī Kanādas Ekonomiskās padomes (tagad likvidētās) vadītāja, uz-

skata, kamēr darba dalīšana un darba laika saīsināšana rada dažādus viedokļus, tie nevar aizstāt un veicināt jauninājumu ieviešanu vai kalpot par ieganstu nodokļu atvieglojumiem.

"Es domāju, ka mums nevajadzētu ar likumu noteikt četru dienu jeb 32 stundu darba nedēļu. Taču es pieņemu, ka katrā darba vietā cilvēkiem, kuriem nepieciešams vairāk laika ģimenes vai citām vajadzībām, būtu jāspēj vienoties ar darba devējiem, kuri saprastu problēmu. Rezultātā rastos iespēja radīt dažas jaunas darba vietas."

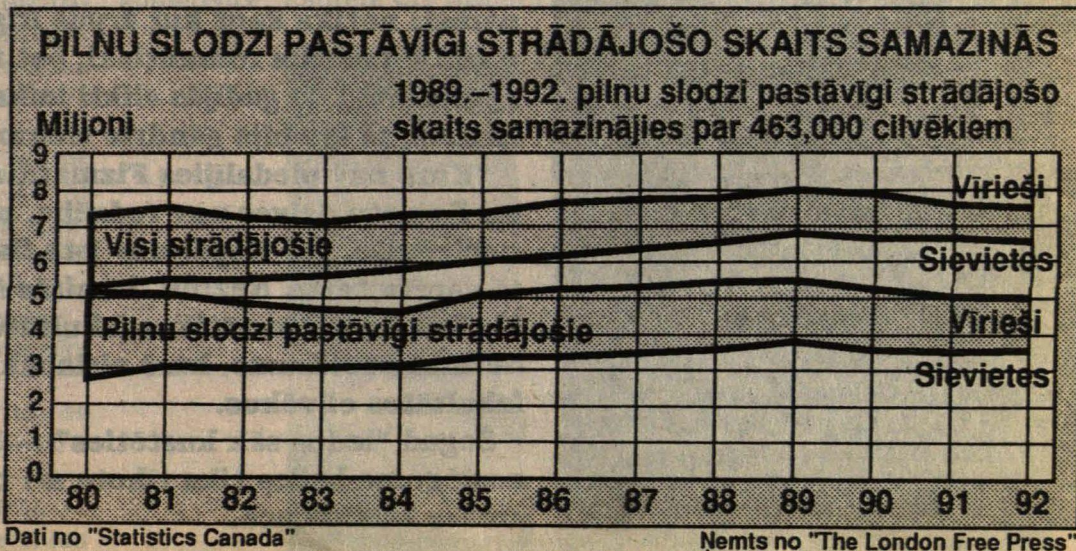
Dž. Maksvela uzskata, ka nodarbinātības pasaule šobrīd iet trīs virzienos, ekonomika šai jomā pieņem āboliņa lapas formu.

Pirmā lapa ir stabilie uzņēmumu darbinieki ar labiem ienākumiem, darba drošību un pienācīgu darba atbildību.

Otrā ir profesionāļi, kuri sevi nodarbina paši — juristi, grāmatveži, ekonomisti un sabiedrisko sakaru (public relations) speciālisti, kuri uz īstermiņa līgumu pamatiem nodrošina sevi ar visnotaļ pamatīgiem ienākumiem.

Un trešā lapa ir arvien augošā gadījuma strādnieku armija dažādos nodarbinātības laucīņos, kuru samaksa un priekšrocības ir svārstīgas un kuriem nākas sastapties ar lielu devu nedrošības.

No "Southam News" tulkojusi
INESE VOIKA

AK, VECĀS LABĀS FIZMATDIENAS!

Tāds nu sapemts "svēts mantojums", kas jāaizmēž, lai māja būtu tīra, lai dvēsele skaidrāka un prāts asāks...

*Ilze Stikāne iztaujāja un pierakstīja
 Tenis Nigulis vēroja un fotografēja*

Tie, kas sāka studēt pirms pieciem vai vairāk gadiem, ļoti labi atceras jaukos pasākumus — Sporta dienu, pirmo kursu gatavotos priekšnesumus fakultātes auditorijās, lielo talku un nobeiguma balli, kura parasti notika kaut kur ārpus Rīgas (Sidgundā, Gaujā u.tml.), kas bija romantiski, bet tomēr diezgan apgrūtinoši, ja gadījās slikti laika apstākļi (un, kā likums, tā tas bija gandrīz vienmēr).

"Kurš nav piedalījies Fizmatdienās, tas vispār neko no fizmatu dzīves nav redzējis, un kurš fizmats tajās nepiedalās, tas vispār nav īsts fizmats." Man šķiet, ka tā varētu teikt. Nezinu, kā citās fakultātēs, bet Fizikas un matemātikas fakultātē Fizmatdienas ir lielākais notikums, kurš vislabāk raksturo šīs fakultātes cilvēkus.

Šogad "ledus sāk kustēties" — bez Sporta dienas un noslēguma balles tika rīkota arī talka un mācībspēku preses konference.

Šķiet, ka pēc vairāku gadu pārtraukuma fizmatu tradīcijas pamazām sāk atdzimt — tiesa, nav pirmo kursu priekšnesumu (daļēji to varētu izskaidrot ar to, ka Fizikas un matemātikas fakultāte pašlaik ar vienu kāju atrodas Raiņa bulvārī 19, bet ar otru — Zeļļu ielā 8), bet talka notika, un pie tam — fizmati strādāja paši sev, sakopjot savas nākotnes mājvietas plašo teritoriju. Policijas akadēmija, kas te mājoja agrāk, atstājusi diezgan iespaidīgu mantojumu — iezogotā

kopmītnēs, vai arī citi fizmati, piemēram, no Buļļu ielas kopmītnēm?

L.— Pārsvārā ir no vietējām kopmītnēm — jaunāko kursu studenti. Sevišķi aktīvi ir pirmā kursa matemātikas pedagogi. Ir daudzi, kas atnākuši strādāt tieši no lekcijām.

Protams, beigas būs vislabākās — vakarā paredzēta balle šajā pašā zālē. Tiem, kas piedalās talkā, būs atlaide — ieejas biļete maksās tikai 0.99 Ls. Pārējiem fizmatiem — 1.50 Ls, bet tiem, kas nav fizmati - 2 Ls.

—Kā tev šķiet, vai fizmatu tradi-

arī bija liels pasākums — studenti varēja mācībspēkiem uzdot jautājumus, kurus nepaspēja izrunāt lekcijās un uz kuriem neguva atbildes konsultācijās.

Mūsu sarunā iesaistās vēl viens no organizatoriem — Edmunds.

—Kā tev šķiet, vai fizmatu tradīcijas atdzimst?

E.— Atdzimst gan.

—Citi saka, ka ar katru gadu paliekot aizvien sliktāk. Kā tu domā, vai tiešām tā ir?

E.— Varētu teikt, ka ar šo brīdi,

teritorija ir liela, un savu artavu atkritumu uzkrāšanā noteikti devis arī vēl nepabeigtais remonts.

Agrāk par Fizmatdienu organizēšanu rūpējās komjaunatnes organizācija. Bet kas to dara tagad?

Piedāvājam mazu interviju ar vienu no Fizmatdienu organizatoriem — Lieni, kura mācās Fizikas un matemātikas fakultātes 4. kursā matemātikas pedagogos.

L.— Šogad Fizmatdienas organizējam mēs paši — domubiedru grupa no 4. kursa matemātikas pedagogiem. Tās ir it kā atvadas pirms beigšanas.

—Kāda aktivitāte ir talkā?

L.— Aktivitāte ir necerēta. Mums bija paredzēts, ka atnāks varbūt kādi 40 cilvēki, jo laiks ārā ir diezgan sliktis, bet tagad jau ir ieradusies vismaz sešdesmit. Visiem ir ierādītas darba vietas, visi strādā.

—Tad jau varbūt šodien viss tiks saposts, sakopts?

L.— Teritorija ir ļoti liela, un es domāju, ka visu vienā dienā izdarīt tomēr nepaspēsīm.

—Kas talkā piedalās vairāk — tieši tie, kas dzīvo Zeļļu ielas

cijas nav panikušas? Vai tās ir tikpat interesantas kā toreiz, kad tikko sāki studēt?

L.— Kad es sāku studēt, labie komjauniešu laiki jau bija beigušies, un bija liels panikums.

Šogad praktiski ir pirmais gads, kad pēc triju gadu pārtraukuma tiek darīts un organizēts kaut kas vairāk, ne tikai sporta diena un noslēguma balle. Šodien notiek talka, vakar bija mācībspēku preses konference. Kādreiz tas fizmatiem

ar šo gadu sāk palikt labāk...

Cerēsim, ka šī uzlabošanās turpināsies, un nākamā gada Fizmatdienas būs vēl labākas nekā šogad...

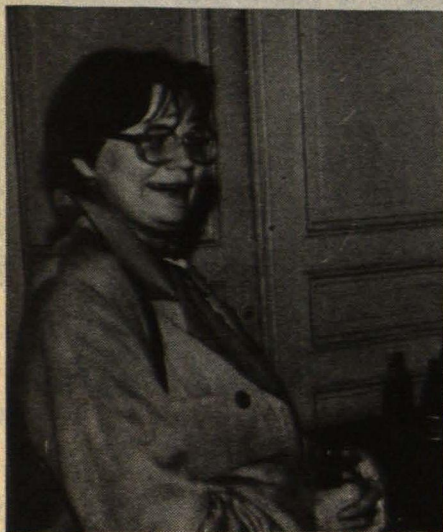
Vēl jāpiebilst, ka balle patiešām notika, arī apsolutais erotiskais šovs notika, bet solītās loterijas vietā bija izsole... Mūzika bija laba, tikai skaņas kvalitāte apšaubāma, fizmati arī piedalījās (protams, varēja griebt, lai viņu būtu bijis vairāk).

KONFERENCĒ jeb MANS SAPŅU AUTO

14. aprīlī Fizmatdienu ietvaros notika fakultātes mācībspēku preses konference. Jau vairākas dienas pirms šī notikuma studenti varēja izdomāt jautājumus konkrētiem pasniedzējiem, uzrakstīt tos uz lapinām un iemest jautājumu kastītēs.

Preses konferencē piedalījās 20 mācībspēki, no kuriem aktīvākie bija docētāji no vispārējās matemātikas katedras. Likumsakarīgi, ka populārākais cilvēks, kam tika adresēts visvairāk jautājumu, bija Fiz. mat. f. dekāns O. Judrupa kungs.

Intervē ILZE — arī fizmats

Mācībspēku uzdevums bija arī pazīt savus kolēģus pēc viņu visbiežāk lietotajiem izteicieniem.

Neviens nenolieg, ka Fizmats asprātīgi ir ne tikai studenti, bet arī mācībspēki. Atbildes bija viena par otru jaukākas. Sevišķi izcēlās Liepiņa kungs, stāstot par savu sapņu auto.

Fizmatu studenti droši var lepoties ar savu dekānu, jo, jautāts, ko viņš darītu, ja uzzinātu, ka rīt pieņāks pasaules gals, Judrupa kungs atbildēja: "Sasauktu fakultātes kopsapulci!"

Diskusija izvērtās par to, kāds seriāls ir vispopulārākais mācībspēku vidū.

Šai jautājumā viedokļi dalījās un pie vienota kopsaucēja nekādi nevarēja nonākt. Lai strīdnieki "nesaieņemtos", vajadzēja iejaukties pasākuma vadītājam, un Marijas, Santabarbaras, Glābējzvana, Donas Beizas fani palika katrs pie savām domām, un jautājums palika neatrisināts.

SPORTA DIENA FIZMATOS

13. aprīlī notika Sporta diena. Dienā abās fakultātes mājās notika dažādi pasākumi: Raiņa bulvārī 19: "Fizmats — krampis" (roku laušanās sacikstes), mazais galda teniss, lēkšana pa trepēm, šļūksana ar birstēm, "Fizmats — blauris", "Splauj manā glāzē"; un jaunajā mītnē Zellu ielā 8 — orientēšanās "ar literāriem elementiem". Veicot trasi, katrā kontrolpunktā bija jāizlasa tajā "noslēptais" vārds un beigās no šiem vārdiem jā sastāda doc. J. Menča teiciens. Literārās orientēšanās devīze bija:

"PĀRMETAM KRUSTU UN DODAMIES TĒLPAS UN LAIKA MEKLĒJUMOS" (A. Broks)

Orientēšanās sacensībās piedalījās 35 cilvēki. Šajā plašajā konkurentu pulkā visātrāk distanci veica Valdis Rocēns (4 Mp).

Vakarā notika Fizmatdienu Sporta dienas svarīgākais notikums — lielās sporta sacensības dažādās disciplīnās. Viss sākās plkst. 18.00 ar trīs basketbola komandu parādi un Fizmatdienu karoga pacelšanu. Turpinājumā notika stafete kurā sacentās pirmā kursa studenti ar vecāko kursu izlasi. Laikam tādēļ, ka studiju gados gūts zināms rūdiņums, uzvarēja vecāko kursu komanda.

Protams, centrālais notikums šajā vakarā bija basketbola turnīrs. Lai arī tajā piedalījās tikai trīs komandas — pasniedzēju izlase, studentu veterānu izlase un studentu izlase — spēles bija skaistas, un kvalitāte aizstāja kvantitāti. Pirmā spēle: pasniedzēji pret veterāniem. Ar rezultātu 42:40 uzvarēja pa-

sniiedzēji. Otrajā spēlē sacentās studentu izlase ar veterāniem. Arī šoreiz veterāniem neveicās — studenti pārliecinoši uzvarēja. Trešajā spēlē ciniņās studenti ar mācībspēkiem, un, godam attaisnojot studenta vārdu, uzvarēja ar 55:30.

Protams, ka basketbolu spēlēt bez pārtraukuma nevar, tāpēc turnīra spēļu starplaikos notika arī dažādas citas sacensības: alus dzeršana, kurā piedalījās nevis studenti, kā varbūt varētu domāt, bet gan Fizmatu fakultātes dekāns O. Judrups un Sporta izglītības katedras pasniedzēja R. Ansonē. Dekānam bija jādzēra divas pudeles alus, bet sporta pedagoģei — divas alus bundziņas. Protams, uzvarēja dāma, bet šoreiz ne jau tas bija galvenais.

Neiztika bez tradicionālā "Trejaču karaļa" titula izcīņas. Interesanti bija tas, ka pirmo reizi visā Fizmatdienu vēsturē uz šo turnīru bija pieteikušās arī divas meitenes. Finālā spraiga cīņa noritēja starp Juri Ķirsonu (stud.) un Imantu Popu (mācībsp.). Šoreiz uzvarēja pieredzējušākais.

Notika arī virves vilkšanas sacikstes. Tāds jau ir pirmā kursa studentu liktenis, ka viņu spēki tiek pārbaudīti cīņā ar visiem pārējiem. Tāpat arī šoreiz viņiem bija jācīnās ar rūditajiem vecāko kursu studentiem, kuri tad arī uzvarēja.

Protams, notika arī "sporta erudīta" konkurss, kurā uzvarēja Vilnis Priedītis.

Beigās tika apbalvoti sporta prognozes (jeb sportloto) uzvarētāji. (Šīs prognozes lapīnas interesenti varēja iegādāties Sporta dienas laikā Fizikas un matemātikas fakultātē.) Pilnīgi pareizi uz visiem jautājumiem neatbildēja neviens, tomēr divi atbildēja precīzāk par pārējiem. Tie bija Inga Vīmane (3 Mp) un Dzintars Zicāns (5 Mp). Diemžēl neviens no viņiem neieradās uz apbalvošanu.

Amizanta atrakcija bija spilvenu cīņa, kuras finālā, putekļu mākoņiem griežoties ap galvu, ciniņās Ēriks Mierīns un Ivars Judrups. Spēcīgākais un veiklākais izrādījās Ivars.

Vēl jāpiebilst, ka ar jaukām dejām dalībniekus un skatītājus izklaidēja fakultātes deju kolektīvs, visu vakaru vadīja, koordinēja un komentēja Edmunds, un kā vainagojums visam skaņu juceklim gaisā laiku pa laikam virmoja taures skaņas.

Informāciju par Sporta dienas un preses konferences norisi apkopojusi
ILZE STIKĀNE

FIZIKA DOD NEVIS PROFESIJU, BET IZGLĪTĪBU

INTERVIJA ar Fizikas un matemātikas fakultātes dekānu doc. OJĀRU JUDRUPU

Fizikas un matemātikas fakultāte ir viena no četrām dabaszinību fakultātēm (Fizikas un matemātikas, Ģeogrāfijas, Ķīmijas un Bioloģijas). Tā ir viena no lielākajām LU — kopā ar maģistratūras studentiem tajā mācās apmēram 1000 studentu. Pats fakultātes dekāns savulaik ir beidzis fiziku, tā ka var teikt — savējais.

— *Kā jūs raksturotu fakultāti šodien, un kāda tā izskatās uz Universitātes kopējā fona?*

— Pašlaik fakultātē ir trīs nodaļas — matemātikas, fizikas un datorzinātņu. Vairums matemātikas specialitātes beidzēju aiziet strādāt par skolotājiem vidusskolās, fiziķi atrod darbu dažādās valsts struktūrās, datorīkiem ir plašas iespējas atrast labi atalgotu darbu. Katrā ziņā valsts pieprasījumu pēc pedagogiem mēs pilnībā apmierināt nespējam.

— *Vai neiznāk dublēšanās ar pedagoģiskajām augstskolām, kas gatavo tieši pedagogus?*

— Latvijas Universitāte nekādā ziņā nekonkurē ar šīm augstskolām, jo tās pārsvarā gatavo pamatskolu skolotājus, bet LU — vidusskolu pedagogus. Bez tam tās ir vairāk reģionāli orientētas.

— *Aktuāla tēma ir finanses. Kāda ir situācija šajā jomā fakultātē?*

— Es nesen parēķināju, cik izmaksā viena studenta apmācība, un iznāca, ka šīs izmaksas fakultātē ir mazākas nekā vidēji Universitātē. Tas nav normāli. Nekur pasaulē tā nav, jo, piemēram, fizikas studijām nepieciešamas dažādas laboratorijas, tehnika.

Par finansēm — ar to naudu, kas ir fakultātei, mēs izdzīvosim līdz septembra beigām. Ja Universitāte nepiešķirs papildus līdzekļus, tad nezinu, ko darīsim līdz gada beigām.

— *Pašlaik fakultāte ir interesantā situācijā — ar vienu kāju tā vēl atrodas savā terastajā mājā Raiņa bulvārī 19, bet ar otru — Zeļļu ielā 8. Kad šī situācija varētu normalizēties?*

— Tagad Zeļļu ielā — "Fizmatu oāze", kā to ir iesaukuši paši studenti — jau notiek lekcijas. Matemātikas nodaļa ir pārcēlusies gandrīz pilnībā, un, kad tiks izremontēta laboratoriju ēka, pārcelsies arī fiziķi. Viss atkarīgs no tā, cik ātri tiks pabeigts remonts. Tad šeit, Raiņa bulvārī 19, 3. stāvā paliks datorikas nodaļa.

— *Daudz tiek runāts par gaidāmajām reformām LU struktūrā. Kā tās skars Fizikas un matemātikas fakultāti?*

— Nesen mums — četrus dabaszinību fakultāšu dekāniem — notika saruna par šo tēmu, un nonācām pie secinājuma, ka idejiski esam vienoti. Esam ieinteresēti veidot kopīgas mācību programmas, lai nākotnē varētu gatavot, piemēram, ķīmijas un fizikas skolotājus — tas mūsu beidzējiem dotu plašākas darba iespējas.

— *Šogad, spriežot pēc Fizmatdienu ietvaros notikušās preses konferences rezultātiem, jūs esat populārākais no mācībaspēkiem. Kā jūs domājat, kas nosaka šo popularitāti?*

— Domāju, popularitāti iespaido tas, ka pašlaik esmu dekāns. Pirms gadiem pieciem, kad nebiju šai amatā, biju otrais fakultātē (Pirmais bija toreizējais dekāns A. Broks).

Bet vispār, viens no faktoriem, kas nosaka mācībaspēka popularitāti (ja tas ir labs pasniedzējs), ir arī tas, cik daudz studentu pie viņa mācās. Man ir diezgan daudz fizikas specialitātes studentu, kuriem lasu lekcijas un ar kuriem man ir labas attiecības — arī tas noteikti iespaido vērtējumu.

— *Jūs esat redzēts piedalāties visos fakultātes pasākumos. Vai šāds tēls ir jūsu dabiskā dzīves nepieciešamība un veidojas neapzināti, vai arī tas tiek apzināti radīts?*

— Es uzskatu, ka pasniedzējiem jāizturas pret studentu kā pret cilvēku, protams, ar vajadzīgo prasīgumu. Šis uzskats ir apzināts, un to es sapratu, pirms sāku strādāt dekāna amatā. Students jau jūt, kāda pret viņu ir attieksme, un tāpat viņš izturas pret pasniedzēju. Pozitīva saskarsme ar studentiem dod gandarījumu.

— *Man tuva tēma ir fizmatu tradīcijas. Kā jums šķiet, vai tās pašlaik joprojām ir dzīvas?*

— Agrāk fizmatiem bija spēcīga

komjaunatnes komiteja, kurā bija sapulcējušies aktīvākie un organizēt spējīgākie studenti. Un tajā laikā fizmatu tradīcijas bija spēcīgas. Tagad studentiem vairs nav tās organizēšanas prasmes, un viss jāsāk no jauna.

Pamazām studenti sāk aktivizēties. Ceturtā kursa matemātikas pedagogi — Edmunds Skuķis, Liene Blumfelde, Juris Ķirsons, Valdis Vasilevskis, sarņkoja ļoti labas Fizmatdienas.

Ir izveidojusies "12. marta organizācija", kurā ir arī daži studenti no fizmatiem. Es, doc. A. Simanovskis un doc. A. Broks vairākas reizes esam piedalījušies viņu sapulcēs, un ir izvērtušās interesantas diskusijas.

Šobrīd studentam individuāli jāizstāv savas intereses. Ja studenti apvienotos kādā kopīgā organizācijā un runātu ar mācībaspēkiem, varētu veidoties produktīvs dialogs, un normāla dzīve. Atklāti sakot, pasniedzēji nezina, ko domā studenti, un studenti īsti nezina, kas notiek Universitātē. Visi kopā varētu veiksmīgi cīnīties par lielāku budžeta finansējumu.

— *Kā jums šķiet, vai eksakto zinātņu studijas palīdz cilvēkam reālajā dzīvē?*

— Jā. To pierāda iepriekšējās valdības sastāvs, kurā bija daudz fiziķu. Joprojām uzturam kontaktus ar saviem bijušajiem studentiem — A. Pantelejevu, E. Repši, A. Piebalgu, A. Siliņu, Tupešu Jāni.

Fizikas un matemātikas fakultātē iemāca loģisko domāšanu, jo te nevar studēt, vienkārši "iekaļot". Te cilvēks iemācās domāt, vispārināt.

Mūsu fakultātē īpatnēji ir tas, ka studenti nedomā tik daudz par naudu, vairāk cenšas filozofēt, sanākt kopā un pārrunāt dažādas problēmas. Studenti ir zinātkāri, interesējas par daudz ko tādu, kas neietilpst viņu studiju programmā. Piemēram, tagad visiem liela interese par "INTERNET" tīklu.

Nobeigumā gribētu pateikt, ka **augstākās izglītības stāvoklis Latvijā pašlaik ir katastrofāls**, jo nav jaunās mācībaspēku maiņas. Neviens negrib studēt 10 gadus, lai iegūtu zinātnisko grādu, un pēc tam strādātu par grašiem. Un sabiedrība par to neko nezina, domā, ka viss ir normāli...

Intervējusī ILZE STIKĀNE

LAI IETU TĀLĀK — JĀATSKATĀS

NIKOLAJAM JERUMAM — 90

Mediķis, profesors Nikolajs Jerums dzimis 1904. gada 20. aprīlī Tērbatā. Viņš mācījies Tērbatas Aleksandra klasiskajā ģimnāzijā, bet, kad 1918. gadā ģimene atgriezās Latvijā, vienu gadu arī Rīgas pilsētas ģimnāzijā. Šeit Aleksandrs nokārto eksāmenu latviešu valodā pie skolotāja, dzejnieka Viļa Plūdoņa un iestājas Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātē. 1927. gadā, 23 gadu vecumā beidzis medicīnas studijas, Nikolajs Jerums ir jaunākais ārsts Latvijā. Viņš strādā par asistentu pie Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātes psihiatrijas katedras un specializējas psihiatrijā un neiroloģijā. 1928. gadā N. Jerums iegūst *Dr. med.* grādu. Vēlāk viņš papildina medicīniskās zināšanas Vācijā un Austrijā, bet kopš 1930. gada ir vecākais ārsts Rīgā, Sarkankalna Psihiatriskajā slimnīcā.

Otrā Pasaules kara beigās Nikolajs Jerums kopā ar ģimeni dodas uz Vāciju. Te viņš dzīvo Bad-Buchahā, netālu no Frankfurtes pie Mainas, un strādā savā specialitātē Frankfurtes amerikāņu slimnīcā *97 General Hospital*. 1948. gadā Jeruma ģimene pārceļas uz Karakasas pilsētu Venecuēlā. Šeit, 1956. gadā N. Jerums saņem ārsta tiesības un 1961. gadā Venecuēlas Centrālajā Universitātē otrreiz iegūst *Dr. med.* grādu. Viņu ieceļ par psihiatriskās nodaļas direktoru Karakasas Valsts slimnīcā. Paralēli darbam klinikā Dr. Jerums pasniedz klīniskās psihiatrijas, centrālās nervu sistēmas bioķīmijas un patofizioloģijas lekcijas Venecuēlas Centrālajā Universitātē.

Venecuēlā Nikolajs Jerums ir apbalvots ar *Republica de Venezuela Andres Bello*

ordeņa augstāko šķiru un ievēlēts par goda ārstu un goda profesoru. Viņš aktīvi līdzdarbojas arī latviešu sabiedriskajā dzīvē, līdz pēdējām savas dzīves dienām vadot Medicīnas sekciju Latviešu akadēmisko mācībspēku un zinātnieku apvienībā.

Nikolajs Jerums publicējis vairāk nekā 40 pētnieciskus un klīniskus darbus latviešu un citās valodās — pārsvarā par nervu sistēmas patofizioloģiju un ārstniecības metodēm šizofrēnijā un hroniskajā depresijā. Profesors izveidojis arī hipotēzi par autonomās nervu sistēmas simpātiskus un parasimpātiskus ietekmi vēža attīstībā. Taču šīs hipotēzes papildinājumu ar klīniskiem pētījumiem viņš vairs nepagūst veikt, jo pašu zinātnieku 1991. gada 21. jūnijā pieveic ļaundabīgs audzējs. Viņa pelnu urna 25. augustā apglabāta Latviešu kapos Katskilos.

PAULAI ROZENBERGAI — 110

Mediķe Paula Rozenberga (dzimusi Birze) dzimusi 1884. gada 22. aprīlī Talsu apriņķa Nurmuižas Birzēs lauksaimnieku Toma un Lotes ģimenē kā astotais bērns. Paula apmeklēja Garlenes pamatskolu un pēc tam iestājas Talsu privātajā meiteņu skolā, kuru līdzekļu trūkuma dēļ pabeigt neizdodas. 1907. gadā viņa atstāj dzimto pusi, lai strādātu par audzinātāju Krievijā. Šeit rodas iespēja apmeklēt ģimnāziju, ko Paula sekmīgi pabeidz un 1912. gadā iestājas Maskavas Sieviešu Medicīnas institūtā, kurš vēlāk tiek pievienots Maskavas Universitātes Medicīnas fakultātei. To viņa absolvē 1918. gadā ar ārsta grādu un dažus mēnešus strādā par ārsti Maskavas gubernā. 1919. gadā Paulu Rozenbergu piekomandē 45. divīzijas lauku lazaretei un nosūta uz Krievijas Rietumu

fronti Ukrainā. No sejienu viņai kā Latvijas pavalstniecei 1922. gadā izdodas demobilizēties un atgriezties dzimtenē.

Latvijā Paula Rozenberga trīs gadus ir ārste Vandzenes pagastā un gadu — jaunākā asistente Liepājas pilsētas slimnīcas ķirurģijas nodaļā. 1926. gada 18. oktobrī viņu ievēl Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātes ķirurģiskās hospitālās klinikas katedrā par jaunāko asistenti, 1928. gadā par asistenti, bet 1930. gada martā viņa iegūst speciālista grādu ķirurģiskajās slimībās. 1931. gada maijā Paula Rozenberga atstāj Universitāti, jo sāk strādāt Valkas pilsētas slimnīcā par direktori un ķirurgi. Ziņu par ārstes turpmākās dzīves gaitām mums nav.

HELĒNAI STRĒLEI — 90

Mediķe Helēna Strēle dzimusi 1904. gada 16. aprīlī. Mācījusies Sv. Dievmātes baznīcas draudzes skolā, pārgājusi uz Lihtarovičas ģimnāziju un 1924. gadā absolvē Zalemaņa ģimnāziju. Tajā pašā gadā viņa iestājas Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātes zobārstniecības nodaļā, kuru ar atzīmi "ļoti sekmīgi" absolvē 1929. gadā. No 1931. gada 15. septembra Helēna Strēle strādā LU Medicīnas fakultātes Zobārstniecības institūtā kā asistente. Šai laikā, lai papildinātu savas zināšanas zobārstniecībā, viņa apmeklējusi Berlīnes pilsētas slimnīcu, kā arī Itālijas, Vīnes un Berlīnes universitātes. No Universitātes Helēna Strēle aiziet 1938. gada 1. jūlijā, un ziņu par viņas tālāko dzīvi mums nav.

Materiālu sagatavojuši

SANDRA APELE,

LU Bibliotēkas galvenā bibliogrāfe

ua RECENZĪJA

PIRMAIS KUCĒNS, KURŠ NEBŪTU JĀSLĪCINA

Pēdējā latviešu autora mācību grāmata par viduslaiku vēsturi — "Seno un viduslaiku vēsture V un VI klasei" prof. J. Zuša redakcijā — iznāca 1962. gadā. Pēc tam ilgu laiku lietoja J. Agibalovas un G. Donskoja grāmatu "Viduslaiku vēsture 6. klasei" (R. 1987., pēdējais izdevums). Kā jau stagnācijas gadu izdevums, tā kalpoja noteiktam mērķim — iepazīt skolēniem *oficiālo pasaules uzskatu* un apmierot citādi domājošos (baznīcu). Saprotams, tajā notikumai Rietumeiropā netika saistīti ar procesiem Latvijā tajā pašā laikā. Tādēļ patīkams jaunums ir 1993. g. Aizkrauklē izdotā grāmata "Viduslaiku vēsture". To sastādījis Skrīveru vidusskolas vēstures skolotājs Pēteris Mozulis.

Grāmatai ir trīs daļas. Pirmajā aplūkota feodālās iekārtas rašanās V—XI gs., otrajā — laiks no XI līdz XV gadsimtam, bet

trešajā veltīta vēlajiem viduslaikiem XV gs. beigās—XVII gs. vidū.

Būtiskākais jaunums ir tas, ka grāmata Latvijas vēsture aplūkota kopā ar pārējās pasaules vēsturi.

Ievēribas cienīga ir arī cita Mozuļa kunga ideja: saistīt pagātni un mūsdienām. Tas tiek panākts, liekot pārdomāt kāda notikuma sekas, nosaka, kuras mūsdienu valstis atrodas tās vai citas cilts senatnē apdzīvotajā teritorijā.

Interesanti lasīt 20š "Ieskaties savas tautas dvēselē", bet izklāstītais materiāls varbūt vairāk derētu literatūras stundām, tādēļ, ka folkloras materiāli te aplūkoti, nesalīdzinot latviešu un citu tautu daiļradi, un tā neuzsverot tieši mūsu tautai raksturīgo. Grāmatai ir arī vēl citi būtiski trūkumi, proti, sastādītājs daudzus paragrāfus, daļu praktisko darbu, secinājumus par Viduslaiku vēstures 3. periodu un nodaļu "Viduslaiku nozīme cilvēces

vesturē" ir burtiski pārņēmis no J. Agibalovas un G. Donskoja darba. Lasot grāmatu, nerodas iespaids par faktu rūpīgu atlasīti. Frāzes par šķiru cīņu feodālās iekārtas gāšanu revolucionārā ceļā, ekspluatāciju utt. pēc marksisma politiskā un ekonomiskā bankrota izklausās vismaz jocīgi.

Mūsu laiku viedoklim atbilst arī tas, ko par baznīcu bija jāraksta pirms 10 un 15 gadiem. Diemžēl katoļu baznīcas izdevumi par tās uzbūvi, vēsturi un ticības jautājumiem nav tik pieejami.

No visa iepriekš teiktā izriet viens secinājums: Ir nepieciešama jauna, mūsdienu prasībām atbilstoša viduslaiku vēstures mācību grāmata, kurā būtu istenotas minētās, patiesi vērtīgās P. Mozuļa idejas — skatīt Latviju visas pasaules kontekstā, galvenokārt Rietumeiropas, saistīt pagātnes notikumus ar mūsdienām.

JĀNIS LULLE

VĒSTURNIEKI TULPJU ZEMĒ

Holandes pilsētā Utrehtā no 4. līdz 8. aprīlim notika starptautiska vēstures studentu konference "Ikdienas dzīves vēsture". Tā bija pietkā šāda veida konference. To organizēja 1990. gadā Budapeštā dibinātā ISHA — starptautiskā vēstures studentu asociācija.

Mūsu valsts studentus pārstāvēja Edgars Rinkēvičs, Andris Šnē, Juris Zalāns no Vēstures un filozofijas fakultātes un Marija Golubeva un Diāna Ieleja no Svešvalodu fakultātes.

ISHA administratīvajā sapulcē tika pieņemti vairāki lēmumi, kuru apspriešanā piedalījās arī Latvijas pārstāvis E. Rinkēvičs. Nolēma, ka nākošā vēstures studentu konference notiks 1995. gada aprīlī Maincā, Vācijā. Tika spriests par vēstures studentu apmaiņas programmām, maģistrantu iespējām veikt pētījumus citu valstu arhīvos un bibliotēkās. Administratīvajā sapulcē atzīmēja, ka tiek realizēti vairāki starptautiskas izpētes projekti, piemēram, tēmas "Studentu nemieri 60. — 80. gados Austrumeiropas — Rietumeiropas salīdzinājumā, studentu loma revolucionārajos procesos Austrumeiropā" pētīšana.

Konferences ietvaros darbojās četras darba grupas:

I. Laiks, tā nozīme cilvēka ikdienas dzīvē.

II. Mājas kā dzīvesvieta, dzīvesveids u. c.

III. Ārpus likuma esošie.

IV. Lielās lietas — politisko, ekonomisko un kultūras notikumu ietekme uz cilvēku psiholoģiju.

Andris Šnē lasīja referātu par mītnēm Latvijā vēlajā dzelzs laikmetā otrajā darba grupā, taču vispopulārākā mūsējo vidū bija darba grupa ar nosaukumu "Ārpus likuma esošie". Abas studentes stāstīja par politiski izstumtajiem Anglijā, savukārt J. Zalāns lasīja referātu "Baptisti kā izstumtie padomju režīma gados." Viņa stāstījums par diskusijām vēsturnieku vidū bija ļoti saistošs, nepatīkamākais, kas varēja notikt konferences darba grupā, bija tas, ka auditorijā pēc referāta nolasīšanas nebija nekādas reakcijas. Tas, protams, neattiecas uz pašu Juri. Viņa referāts izraisīja diskusiju. Ukrainu un poļu studenti (katoļu zemes! A. Š.) gribēja "piesiet" baptistiem sadarbību ar pa-

"History of Daily life" Utrecht 4 to 8 April Program

domju instancēm. Nevarēja zināt, kurš piekāpsies kura uzskatiem. Diskusiju beidza tik prozaiska lieta kā launags.

J. Zalāns uztvēra arī diskusiju negatīvo momentu, bieži Austrumeiropas valstu pārstāvji runāja tikai par viņus interesējošām problēmām vai vēsturiskiem notikumiem. Piemēram, rumāņi un ungāri ilgi sprieda, kuri no viņu senčiem pirmie ienāca Transilvānijā pirms 1000 gadiem. Rumāņi beidzot nonāca pie secinājuma — ungāriem ir iekarotāju mentalitāte (bet tas notika pirms 1000 gadiem! J. Z.). Šīs diskusijas gan netraucēja vakarā oponentiem sēdēt blakus un sūkt aliņu.

Jaunie vēsturnieki katru dienu varēja noklausīties arī Utrehtas universitātes mācību spēku lekcijas. Sevišķu interesi izraisīja prof. H. de Jingas lekcija par dzīvi viduslaiku klosterī un Dr. H. Trompa lekcija par ikdienas dzīvi 18. gs. Rihinauvenas ciematā.

Jūs jautāsi — vai tiešām viņi nodarbojās tikai ar vēstures zinātni? Nē, viņi gan atpūtās jaukajos Utrehtas krodziņos, gan vienā no la-

bākajām diskotēkām, gan pastaigās un izbraucienos ar kuģi pa kanālu. Vislielāko sajūsmu un apbēdinājumu latviešu studentos izraisīja Rietumos "ierasta lieta un izpriecas forma — Barbecue", kurā dabūja pa krietnam isti latviski piestumt pilnu vēderu tā, ka negribējās skatīties pat uz banāniem šokolādē, bet tūlīt sekoja deserts, kuru ar lielu prieku ārzemnieki gāza citam sejā. Pirmie šādu "pateicību" saņēma brīvprātīgie Utrehtas studenti, kuri visas konferences dienas cītīgi apkalpoja viesus. Viņi visi bija varen priecīgi, jo tas tiešām bija viens īsts Rietumu humors, bet latvieši manījās no Barbecue telts ārā, svaigā gaisā.

Latvijas vēsturniekiem tomēr tuvākas bija pastaigas pa Amsterdamu, Utrehtu, J. Zalāna individuālais ceļojums ar riteni Holandes "iekšienē" — uz kādu no salām, kur holandiešu staigāja tautastērpos. Skaista un izcila — augstākā baznīca Holandē bija Utrehtas Doms, interesanta bija ekspozīcija Het Katharijne conventa muzejā. Tulpes ziedēja, gan ne dobēs, bet puķu pārdevēju piedāvātajos pušķos — sarkanas, baltas, rozā, dzeltenas...

Tagad ceļotāji ir atpakaļ, viņi ir nodibinājuši ISHA Latvijas nodaļu, meklē jaunus vēstures materiālus un, vērojot, kā Latvijā no zemes spraucas ārā tulpju lapiņas, atceras Holandi.

AJA ŠULTE

DE UNIE VAN UTRECHT

(Stāsta sākums ir 2. lappusē)

Zvērinātā žūrija vērtē mājasdarbus — laikraksta maketus

"Plēsuma" redaktore Ineta Beināroviča daļa kūksu,

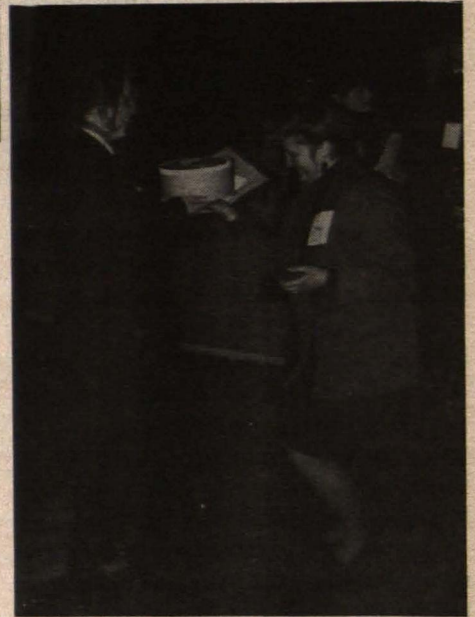
1. vietas ieguvēji — saplēstie, ieplēstie, noplēstie, pusplēstie, atplēstie, noplēstie, vārdu sakot, plēsumiešu fani — pārtikas tehnologi

Līdzī jūta arī mācībspēki — mežinieki — labie cilvēki

Ar dzīvību riskēja pat "Zilā karbunkuļa" zēni

un korespondente Anda Riekstiņa — dod torti

HEIJĀ, PLĒSUMS!

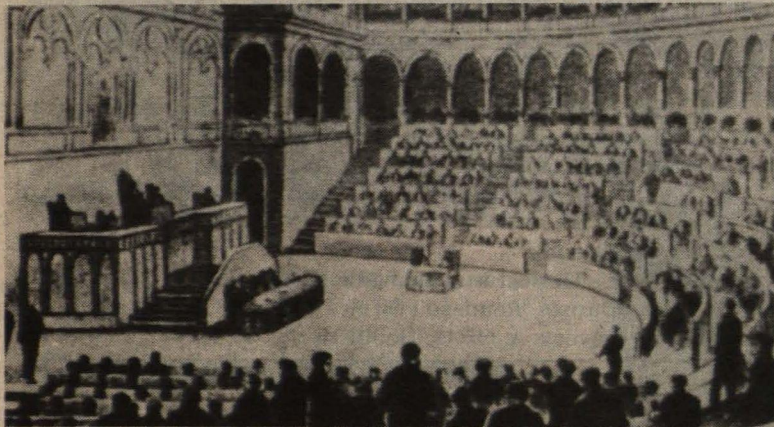
"Universitātes Avīzes" komanda palika nesatricināmi mierīga arī visgrūtāko jautājumu priekšā

KONKURSS ■ KONKURSS ■ KONKURSS**5. kārtā ASV**

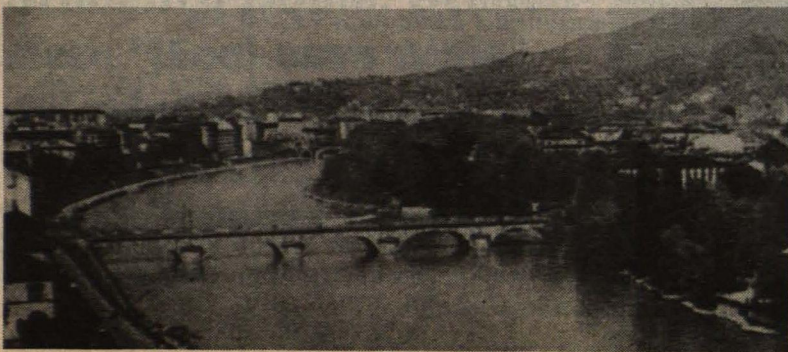
1. Kas ir Vašingtonas štata galvaspilsēta?
2. Ko deklarēja ASV prezidenta V. Vilsona t.s. 14 punkti?
3. Kurā štatā ir dzimuši ASV prezidenti V.H. Harisons, U.S. Grants, Dž. A. Garfilds, V. Makinlijs, V.H. Tafts u. c.?
4. Par cik dolāriem ASV nopirka Aļasku no cara Aleksandra II?
5. Viens no četriem lielākajiem Amerikas ezeriem, kurš atrodas tikai ASV teritorijā.
6. Kādi svētki kļuva par tradīciju strādnieku aprindās kopš 1886. g. Čikāgas notikumiem?
7. Kādu pieminēkli noņēma Ņujorkā 1776. gada jūlijā? Kāpēc?
8. Kādas upes krastos atrodas pilsētas — Minneapole, Sentluisa, Jaunā Orleāna?
9. Kas izgudroja pirmo tvaikoni?
10. Nosauciet trīs valstis, no kurām visvairāk emigrē uz ASV!

Atbildes uz 4. kārtas jautājumiem par Itāliju

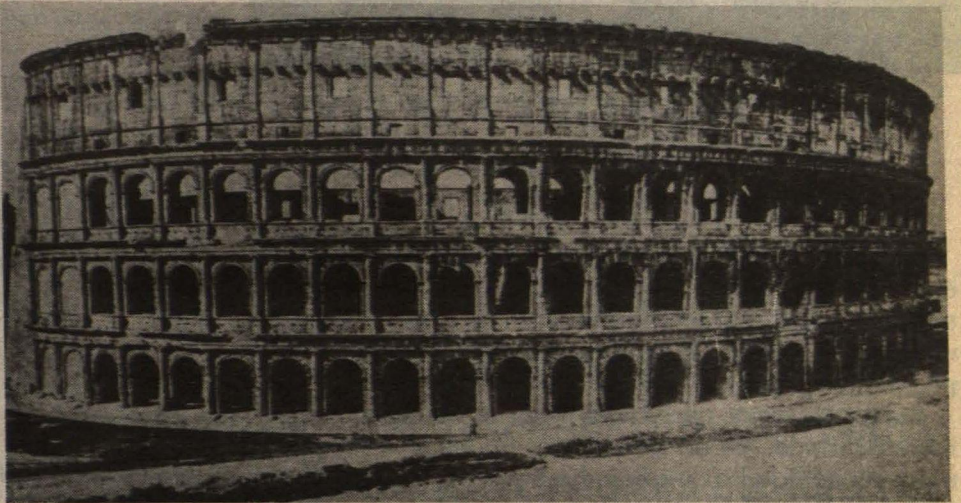
1. Itālijas Republikas parlaments sastāv no deputātu palātas un republikas senāta.

2. Visbiezākais upju tīkls atrodas Itālijas Ziemeļos, vislielākā upe ir Po (652 km).

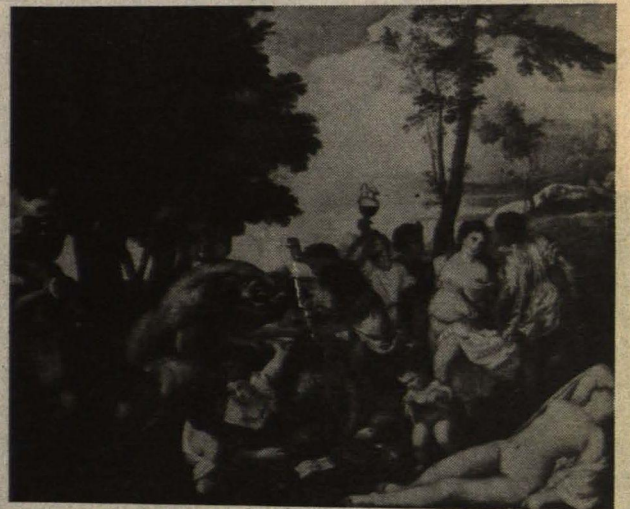

3. Nacionālais parks Čirceo Tirēnu jūras piekrastē aizsargā dabiskos ozolu un priežu mežus, kāpas, pundurpalmas u. c.
4. Vieni no senākās cilts pārstāvjiem, kas bija seno romiešu ziemeļu kaimiņi un pirmie cēla Romas tempļus, bija etruski.
5. Pasaulslavens amfiteātris Romā ir Kolizejs (75.—80. g.)

6. 15.—16. gs. Venēcijas skolas meistars ir Ticiāns Večellio.
7. Itāļu valoda pieder pie romāņu valodas grupas.
8. Risordžimento— pret austriešu kundzību vērsta itāļu tautas nacionālā atbrīvošanas kustība par Itālijas politisku apvienošanu.

9. Vienotas itāļu literārās valodas izveidē darbojās Dante, F. Petrarka, Dž. Bokačo.
10. Teokrātiska pāvesta valsts izveidojās 756. g.

Ticiāns Večellio "Bakhanālijas"

APSVEICAMI!

3. KĀRTAS UZVARĒTĀJA IR FILOLOĢIJAS FAKULTĀTES 5. KURSA STUDENTE DAIGA ZVEJA.
5. kārtas atbildes iesūtāmas "UA" Raiņa bulvārī 19, 110. telpā (Aijai) līdz 10. maijam.
- Stedzieties! Tā ir pēdējā konkursa kārtā!

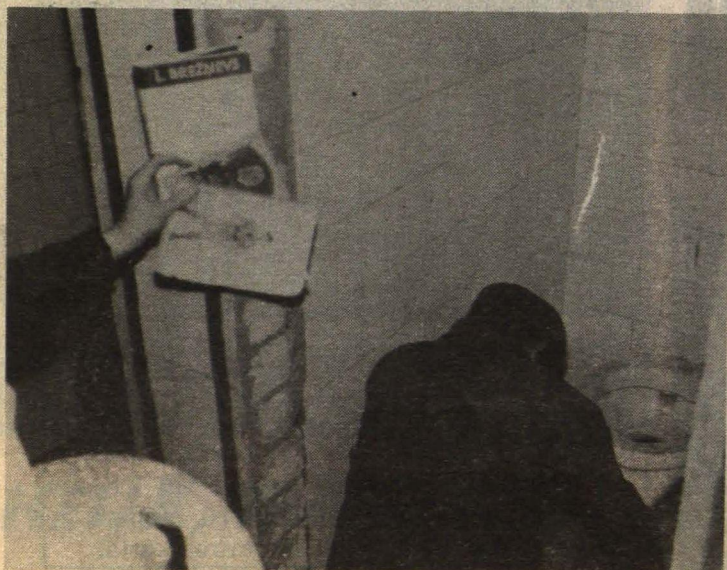
**Moto: "PASMEJIES PAR SEVI
PATS... CITĀDI PAR TEVI
SMIESIES CITS..."**

Sagaidot LU 75. gadskārtu, Universitātes galvenajā ēkā vispirms steidzīgi tiek tīrītas un remontētas tualetes, jo, diemžēl par mūsu sadzīves kultūras neatrisināmajām problēmām cilvēki, vajadzības spiesti, spriež pēc tualetes apmeklējumiem.

Stingri ievērojot paredzētās prioritātes dažādu telpu remontdarbiem, kā arī LU trūcīgos finansiālos un materiālos apstākļus, LU muzejam paveras vēl viena iespēja iekārtot vēsturisku izstādi izremontētajās tualetes telpās. Drošs paliek nedrošs, jo kārtējo reizi var pietrūkt līdzekļu tieši LU muzeja telpu remonta vajadzībām.

Par šādu domu LU muzejs svinīgi pateicas TV raidījuma "Imanta — Babīte atkal pietur" Rīta stundas vakara pielikuma veidotājiem — aktieriem Porgantam un Jarānam.

**MAZAIS
TEŅA NIGUĻA foto**

APPSVEICAM VĀRDA DIENĀI

APRĪLIS

- 18. Laura → Lauris → Laurentijs — lat. val. lauru vainagots, pirmo reizi fiksēts Latgalē, Galmuižā, 1819. gadā.
- Jadviga → Hedviga — sens augšvācu vārds hadu — ciņa + wig — ciņa, pirmo reizi fiksēts Rēzeknē, 1877. gadā.
- 19. Vēsma — latv. val. vēsma, pirmo reizi fiksēts Rīgā, 1487. gadā.
- Fanija → Franciska, Stefanija, pirmo reizi fiksēts Zemgalē, Lielaucē, 1887. gadā.
- 20. Mirta — grieķu val. myrtos — mirte, pirmo reizi fiksēts Rīgā, 20. gs. 1. cet.
- Ziedīte — latv. val. ziedēt, pirmo reizi fiksēts Zemgalē, 1915. gadā.
- 21. Marģers — liet. kunigaitis Marģiris, pirmo reizi fiksēts Rīgā, 1885. gadā.
- Anastasija → Anastasijs — grieķu val. anastasis — augšāmcelšanās, pirmo reizi fiksēts Latgalē, Baltinavā, 1835. gadā.
- 22. Armands → Hermanis — sens augšvācu vārds heri — karaspēks, tauta + man — vīrs, pirmo reizi fiksēts Vidzemē, Kempjos, 1893. gadā.
- Armanda → Armands, pirmo reizi fiksēts Rīgā, 1925. gadā.
- 23. Jurgis → Georgs — grieķu val. georgos — zemkopis, pirmo reizi fiksēts Latgalē, 1599. gadā.
- Juris — Georgs, pirmo reizi fiksēts Aizkrauklē, 1599. gadā.
- Georgs — pirmo reizi fiksēts Vidzemē, 1495. gadā.
- 24. Visvaldis — latv. val. viss + valdit, pirmo reizi fiksēts Vidzemē, 13. gs. Livonijas hronikā.
- Nameda — sens prūšu personvārds, pirmo reizi fiksēts Talsu raj., 20. gs. 3. cet.
- 25. Liksma — latv. val. liksms, pirmo reizi fiksēts Alūksnē, 20. gs. 1. cet.

KAS NOTIKA VAI NOTIKS FAKULTĀTĒS

- Bioloģijas fak.
- 19. maijā — gala pārbaudījumi bakalaura grāda iegūšanai; 23., 24. aprīli sākot no plkst. 10.00 — kaķu izstāde.
- Ģeogrāfijas fak.
- 28. aprīlis — 1. maijs — t. s. ģeorallijs pa Rēzeknes upi.
- Pedagoģijas fak.
- Maijā — kvalifikācijas, bakalaura darbu aizstāvēšana; 13. maijā 12.00 — TEMPUS seminārs "Skolotāju sagatavošanas institūciju programma".
- Svešvalodu fak.
- 24. aprīli 10.00, 418. auditorijā — lekcijas "American studies".
- Teoloģijas fak.
- majā — vieslektoru piedāvātie kursi: F. V. Mansts "Romiešu vēstules eksegēze" ASV prāvests A. Ozols "Homilētika".

"Universitātes Avīze"

Redaktore Ilze BRINKMANE
Tekstu rediģē: Ginta LUKŠEVICA, Linda VAITS
Tekstu ievada: Vija STIKĀNE
Ar datoru "Macintosh SE" tekstu saliek: Ilze STIKĀNE
Komercjautājumus kārtō Aldis ZELMENIS

Adrese: Raiņa bulv. 19, 110. telpa, Rīga, LV-1586
Tālrunis: 222944
 "UA" iespiesta firmā "Druka" Jelgavā, Raiņa ielā 27
 Reģistrācijas apliecības Nr. 535
 Laikraksts iznāk divas reizes mēnesī.
 Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu autoru viedokli.